

Voorzover wij (ik) weten, ligt Elize niet wakker van d'r afkomst en met een bepaalde column in het achterhoofd ligt ze sowieso niet zo gauw wakker (want minstens twee tactieken oh lief dagboek). Al weten we (ik) dat niet 100% zeker. Immers, ze heeft een nummer dat betoogt dat ze geen Latino is en als je zegt dat je dat niet bent zeg je niet dat het onderwerp je niet bezighoudt, zeg ik, de dubbele ontkenning¹ niet schuwend. Zou deze speculatie lombok snijden, dan had ik er nog een verklaring voor ook want zo enorm Indisch is ze nu ook weer niet. Uiterlijk, ze had zo in de Megane coupéfolder kunnen staan vind ik, maar basisadministratiedefinitiegewijs eveneens: een achtste taartpunt; wat noem je veel en wat is weinig. Hoewel, een taartpunt kan je dag maken, als ik een David Guetta clip op het netvlies zet en me met een bejaarde identificeer wat ik zo af en toe doe (Bastognekoek erbij, that's entertainment). Oh, in Bussum is ze geboren, leuk dat u er bent.

DUS OP HET GEVAAR af een zorgvuldig gecultiveerd Amsterdam Centrum imagogebouw op zijn fundering te laten trillen: Juf Elize geeft les wereldoriëntatie (dat heet tegenwoordig anders, dat moet wel).

Juf Elize geeft les wereldoriëntatie

Het komt daar allemaal niet aangewaaid (moessons, erosie of leeches wel). Gekoloniseerd geweest door, ja wie niet eigenlijk, staatsgreep, sterke man of democratie. Alles gehad, veel meegemaakt en nog niet uit de gevarezone. 661 vliegvelden, een financieel centrum en Jakarta is best een wereldstad met 12 miljoen telefoontjes in omloop .. maar we (ze) zijn er nog niet. Kampungs en armoede is er nog altijd. Groene revolutie of anderszins: het bleef toch altijd een beetje tobben (maar wel met de zon op je bol, apie in de boom en papaya in je mik. Dat dan weer wel). Of deze wet van behoud van ellende er iets mee te maken heeft weet ik niet, maar het nationale dier de Komodo is écht een lelijkerd en Sulawesi heeft een buffel als credo. En de stad Pontianak is ongeveer zo vernoemd: vampiergeest, al bij geboorte wees. Ironisch of, uh, realistisch. Dit zo verspreide eilandengebied, dat zijn bestaan dankt aan de verzonken Indisch-Australische plaat, heeft wel iets van de automatiseringsbelofte: met al die bronnen ziet iedereen het potentieel, maar voor de leek is er meer te zien want er zijn teveel obstakels. Men produceert bijvoorbeeld 2% van de olievoorraad. In theorie is een olieveld natuurlijk buitengewoon kassa; in de praktijk kost het de staat Indonesie veel moeite er ook zelf aan over te houden.

Hier en daar een bui

1 Tevens bekend van de see L a double ass-ed liar en slaat u de songtekst er nog eens op na. Of ik lag in bad, 45 kilo pepers, ik kreeg kramp en toen was het rennen. Elize: altijd goed voor een vrolijke noot (hoge C?).

Voor dat ik die fout maak, maak ik hem niet want dit is volkomen logisch. Afhankelijkheid, als netto-importeur van rijst, toch wel geïsoleerd gelegen olie-exporteur en qua regering af en toe gewoon een beetje simpel: het hondje beeldt het uit, zonder dat er een misverstand over kan bestaan. Heb je niet de Westmoesson dan is het wel de Oostmoesson dus een paraplu is echt niet raar. De ballonnen liggen op volgorde van Sumatra, Kalimantan, Java en Irian Jaya en die twee middelste (roze) zijn het dichtst bevolkt. *Rubber* produceren ze trouwens ook in interessante hoeveelheden, maar op dit fotootje is Elize nog kletsnat achter d'r oren dus of u dat even meteen wil vergeten (u mag eigenlijk helemaal niet aan stoute dingen denken als u Elize ziet. Ze is een serieuze artiest, hoor).

Economisch dus nog geen hope and glory milk and honey, maar van sidewalk resto via betjak naar puncak jaya: d'r is altijd wel wat te doen dankzij het toerisme. Tropengebied, altijd 25 graden en mocht voor u een rijstplantage of een Dessa te lief zijn, overleef een tocht door de jungle. Beleveniseconomie, vergeet je inenting niet en zit het niet te erg tegen dan zijn na een half jaar de bloedzuigerbeten wel geheeld.

Elize beeldt hier, wat mij betreft *treffend* (eerlijkheidshalve ben ik als target vrij makkelijk geraakt) en geniaal uit dat de jonge zaailingen 10 centimeter onder water gezet zijn. De plantjes in het veld heten bibit en het veld sawah. Het verbouwen van rijst hoeft niet per sé door vrouwen gedaan te worden, maar 't is ook geen nadeel zoals je ziet. Het kan ook staand, trouwens. Terug naar de feitelijkheden: vanuit de rietsuikercultuur stapte men over op het verbouwen van rijst wat handig is, want beide gewassen willen ongeveer hetzelfde: veel water door het jaar maar wel een droge tijd van een paar maanden en veel handjes die helpen oogsten.

Een akker moet mooi waterpas zijn vanwege dat water, dat zie ik ook in deze plaat en de wind komt van links-achter dus kan je d'r bijna ruiken (of begin ik nu toch een beetje op dreef te raken. Toch gek dat die parfumdeal d'r nog niet is, met al die bloemen in 't haar).

Shared poverty, ofwel arbeid en kapitaal zijn uitwisselbaar waardoor in de periode van dalende sterftecijfers en gelijkblijvende geboortecijfers in Indonesie dezelfde productie met steeds meer mensen tot stand werd gebracht.

Want wat die twee meisjes op de achtergrond nu precies voor functie hebben ..

zit hier nog olie
in de grond?

Klein stapje naar Amerika.

Esquire on Megan Fox.

Zonder vanalles

HET ZOU NIET DE EERSTE KEER ZIJN dat ik een tijdschrift wijs op hun suboptimaal presteren, ofschoon het onchique is je op dit naastenlievende gedrag te laten voorstaan omdat de arme grachtengordelbewoners toch zo hun best doen, terwijl ik in mijn JohndeMolwoning te Rotterdam Zuids, steenworp van Zuidplein toch dien bezig te houden met nederig zijn. Dat, immers, is hoe de wereld mij het liefst ziet. In het geheel niet geraakt door deze kwestie als ware ik een waere doorzetter en eigenlijk ben ik dat ook best wel hihi, wil ik een tijdschrift dus toch maar eens wijzen op dat van dat presteren.

Diens brood men eet diens woord men spreekt en de dingen gaan door voor wat ze lijken en niet wat ze zijn. Plus dat je geen slapende honden moet wakker maken. Waar heb ik het over.

Dat de Nederlandse Esquire zoveel verstand denkt te hebben van vrouwen dat ze een top 42 kan maken is ambitieus, dat ze daarbij vooral Amerikaanse op het oog hebben is - in het licht van een Nederlandse versie - koddig (ofzo), maar ga dan de hele weg. Als het toch geen specifiek doel dient, conformeer.

Maar dan Megan Fox. LEES DAN MAN! De redacteur van Esquire USA is verliefder op Megan dan ik op mevrouw van der Horst en ik verzeker je dat ik qua fluweelvieierij in alle eenvoud en deemoed mijn meerdere erken in deze David Katz. Inderdaad heeft Fox een lijf om in te verdolen terwijl buitengewoon trophee'ige tekst ook tot het libretto behoort. "Mijn wekker doet het niet," (de biologische) was aardig en na drie minuten kwam ik overeind volgens het boekje .. maar met Fox vergeleken blijft het de rubriek nice try (gorgeous). Wij zijn ook geen Denzel Washington maar beste mevrouw vd Horst Megan Fox bent u niet. Die altijd op zoek is naar spanning, met geld smijft, van gevaarlijke mannen houdt, designhuis en loeder van een jacht (okee die auto van je kan best hard). Zuinig zijn op je Pinksetjes en de Republics, af en toe een niet eens zo lelijk feestje en met een beetje mazzel heb je af en toe een leuke schargrrrrrel .. enfin, terzake. Beginnen we met het intro.

(gelet op eerdere werken enzo pluggenwe nu in een keer bmw, koleos, megane, vw lupu heur danwel fox tekstueel en vanwege de transformerconnectie van megan alfa 147 ducati. toch wel recordbrekend)

Katz on Fox.

[on a horse]

Megan won't kick her horse. She's sort of tapping it, using her Ugg boot to give it a nudge (while he winks?).

To Bandit (what's in a name. Incidentally, also a rather fast bike), this is more of a suggestion and what this horse needs right now is a command.

A firm whack on the undercarriage.

So we're gonna pause for a minute here (which allows our minds to wander off, right?) until Bandit will behave (Austin Powers-wise).

De plaatjes met zwarte lingerie onder witte lakens liegen er niet om. Megan hinnikt van gezondheid, niet in de laatste plaats haar uppercarriage die zo te zien dagelijks geborsteld, gepoetst en in de Skeyndor is gezet. De schepper moet een maximale dag gehad hebben toen hij met de genenreceptuur oefende waarbij mij een plaatje van Parfum de film met te binnen schiet zij het dat de regisseur enkel Lola's rennt met krullen blijft. Wist u overigens dat Megan's debuut samen met Lindsay Lohan was? Hoe is dat voor plaag? Jij gaat schaak het uit nu!

En toen ze met heur vriendje brak, verschenen nauwelijks meer dan 20 papperazzi aan het raam, wat ze goedmoedig als mass-validation opvatte. Bovendien, laat Katz weten, is dit een vrouw met humor wat voor de veelgepaide fraaivrouw een lastig ding is; de kapsoneskwestie.

[dus Fox op 20? How?]

Vanwaar het een kleine stap is naar het artikel in de Amerikaanse Esquire over **weken-zonder**. Het is interessant vast te stellen, (marketeers, attentie!) dat het een uitstekende manier is meer over het product te weten te komen. En dat het prijskaartje daar weinig mee van doen heeft. 31 dagen zonder nieuwsfeiten, de komkommertijd duurt volgens mij langer (285/12 kost al gauw 23 eu). 30 dagen zonder mail (gratis of vrijwel). Geen auto maar trein (slok op borrel). En een onderbroek is bij de Hema nauwelijks twee euro, ik kom er op terug.

E-mail onthouding leidt vooral tot het gevoel iets te missen, maar ook tot een stuk rust in de tent.

1873 mails, een paar meetings gemist en wat betalingsachterstanden, terwijl een website bellen inderdaad nog niet is uitgevonden. Tevens werd de telefoon best wel weer gewaardeerd. Soms wil je gewoon iemand googelen, maar een gemis? Zonder drank wende ook snel, mede omdat de tijdstippen van gemis mooi op de dag planbaar waren met 17:28 en 20:25 en dan is flankerend beleid niet ver weg. Sex leidde tot bluf, want mevrouw Parker eiste na 36 uur op hoge poten stopzetting van het experiment en verkoos het risico op Amerikaanse bijstand boven voorspellose onvoorspelbaarheid. Yeah, right, whatever.

Zodat dit toch al niet oncommerciele verhaal in een spetterende orgie van sluikreclame kon eindigen, toen het ging over leven zonder ondergoed. De producten waarover hilarische tekst volgde:

Koala's. Vachtje. Noten. Talkpoeder. Zippo. Tennis sweater op lendenhoogte. Australian. Marsipulami's. Wet wipes, eucalypta. Scheur. Boze brief aan uitgeverij.

(en lees dat stukje maar zelf, zonde als ik de pointe weggaf. ondergoed: je kunt niet zonder)